

Már megint Heller...

2011 november 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ismét szólni kell a liberális értelmiségr?l. Mert ma is ?k szolgálnak az európai közélet mértékéül. Megmondják: ki a szakért? és ki nem, ki az antiszemita és ki nem, ki a m?vész és ki a dilettáns; és általában mi a jó és mi a rossz. A végs? mércéjük pedig: a demokrácia.

?k húzzák meg a politikai tematika demarkációs vonalait. Még ha nincs is igazuk – közbeszédükkel mérgezik a közvélekedést. Létezik két újraszületett hamis nézet, amelyek aktuálisan összefüggnek, de összehasonlításuk igen pikáns. Egyrészr?l: Európa cs?d közeli országai-ban a nép felhatalmazása nélküli „szakért?” kormányok alakulnak – ami liberális felebarátaink szerint belefér a demokráciába. Másrészr?l: a politikai trenddel szembeszegül? Magyarország választott kormánya pedig egyre kevésbé. Szomorú, de az utóbbi vélekedésnek ismét egy hazánkfia (lánya) volt a forrása. Ezúttal a Der Standard (a magyar kormányról mindig negatívan szóló osztrák liberális lap) adott helyet Heller Ágnes szándékainak. Nyilatkozta, hogy a magyar demokrácia veszélybe került Orbán hatalomkoncentrációja és a Jobbik antiszemitizmusa miatt. III. Napóleonhoz és rendszeréhez hasonlította volt hazáját és annak aktuális vezet?jét, ahol a nép demokratikusan választott ugyan, de a nyertesek, kihasználva a köztársasági eszmékben való csalódottságot, diktatúrát építettek. Bár III. Napóleon id?vel valóban megszüntette a parlamentarizmust, illetve kiiktatta a választásokat, nálunk pedig egyikr?l sincs szó – a párhuzam azért a „nagy filozófus” szájából meggy?z? lehet.

Nem emlékszem, hogy Orbán Viktor valaha katonai er?vel próbált volna hatalomra kerülni, ahogy tette ezt többször is „Napóleon Lajos”. De olyan történet sem jut eszembe, hogy Orbán – a kétharmadért – bárkit is akadályozott volna a választói jogában. A párhuzamba állított III. Napóleon viszont er?szakkal teli választásokon nyerte el az elnöki széket. Heller nem tudatlanságból állítja e téves párhuzamot. A „kommunizmussal egykor szemben álló” gondolkodótól pedig így ez egyenesen aljasság. Hogy a magyarok nem szeretnék a szabadságot, és posztszocialista népként vonzódnának a karizmatikus, enyhén diktatórikus vezet?khöz? Ez szembeköpése az ’56-os örökségére büszke nemzetnek. Nem hiszem, hogy a polgárok ne akarnának választásokat 2014-ben, de azt sem, hogy a kormány fel akarná számolni ennek lehet?ségét, mint történt III. Napóleon alatt.

A „megmondó asszony” az Új Színház ügyében állítja, hogy a Fidesz a Jobbiknak tett gesztust Csurka kinevezésével. Újabb hazugság. A Fidesz nem nevezte ki a MIÉP elnökét (Dörner kérte fel), másrészr?l pedig Csurka nemhogy barátja, de éles kritikusa a Jobbiknak. Azt pedig, hogy ismét antiszemitizmussal riogat Heller (legyek vagy ne legyek Jobbik- szavazó), magyarként kell visszautasítanom. Cinikus, de a szabadságszeret? emberek félelmeir?l is szól az, aki 2011-ben a Nemzeti Kulturális Alaptól félmillió forint költségvetési pénzt kapott új könyvének kiadására. Az Orbán-kormány alatt, orrhosszal megel?zve több száz konzervatív érzelm? pályázót. Nos, ennyit a „filozófusról”. A szó eredeti értelmében a „bölcsesség”, nemesebb felfogásban pedig, ahogy Platón nevezi: az „igazság szeret?jér?l”.
Nagy Ervin, magyarhirlap.hu

Ajánló